

यत्वाद्यस्योपास्यपक्षेः सत्त्वात् तथा च सर्वेषामभेदे
पक्षाद्विभागः सर्वेषामेकजातीयत्वेऽपान्नरजात्पक्षेः
सर्वेषामनित्यत्वे जात्यादिविचयइत्यादि तथा च सभा-
नद्विधमेवाविशेषापादनमविशेषमेति १८ कथितम्
अत्र चाविशेषमिति लक्ष्यनिर्देशः सङ्गाधोपपत्तेः
सर्वाविशेषपक्षेऽदिति सङ्ख्यं शेषं व्युत्पादकम् । प्रति
ज्ञातकर्तृदेशनाभावा चेयम्” इति ।

“कचिद्व्यभिचरुपपत्तेः कचिद्व्यभिचरुपपत्तेः प्रतिषेधाभावः” इ-
“अतोत्तरमाह । तद्वर्तमानं हेतोर्धर्मोपपत्तादि-
कस्य कचित् कृतकत्वादौ उपपत्तेः सत्त्वात् कचित्-
सत्त्वादी अपुपपत्तेः अभावात् तदुक्तस्य प्रतिषेधस्या-
भावोऽसम्भव इत्यर्थः” इति ।

“उभयकारणोपपत्तेरुपपत्तिसमः” १९ सू० ।

“उपपत्तिसमं लक्षयति । उभयं पक्षप्रतिपक्षौ तयोः
कारणस्य प्रमाणस्य उपपत्तेः सत्त्वात् तथा च व्याप्ति-
मपूरकृत्य यत्किञ्चिद्वर्तमानं परपक्षद्वयान्तेन संप्रत्य-
क्षनेन प्रत्यवस्थानम् उपपत्तिसमः १९ यथा शब्दोऽनित्यः
कृतकत्वादित्युक्ते यथा तत्पक्षेऽनित्यत्वे प्रमाणमस्ति
तथा सत्यस्योऽपि सप्रमाणकः स्वत्यक्तमत्यक्तान्तरत्वात्
तथाच बाधः प्रतिरोधो वा । तद्देशनाभावा चेयम्” इ० ।
“उपपत्तिकारणाभ्यनुज्ञानादप्रतिषेधः” सू० ।

अतोत्तरमाह । अयं तदुक्तप्रतिषेधो न सम्भवति-
कृतः सत्यत्वे उपपत्तिकारणस्य सत्यस्य साधकप्रमाणस्य
त्वयाऽभ्यनुज्ञानात् त्वया हि सत्पक्षस्य दृष्टान्तीकरणेन
सप्रमाणकत्वमनुज्ञातमतः कथं तत्प्रतिषेधः शक्यते
कर्तुम् अनुज्ञातस्यापि प्रतिषेधे संप्रत्य एव किं न
प्रतिषिध्यते” इति ।

“निर्हिंकारणाभावेऽप्युपलब्धत्वादुपलब्धिसमः” २० सू० ।

“उपलब्धिसमं लक्षयति । वादिना निर्दिष्टस्य
कारणस्य साधनस्याभावेऽपि साध्यस्योपलब्धत्वात् प्रत्यव-
स्थानमनुपलब्धिसमः २० इत्यर्थः । तथा हि पर्वतो वज्रिमान्
धूमादित्यादिकं वज्रप्रधारणार्थमुच्यते न च तत्सम्भवति
धूमं विना आलोकादितोऽपि वज्रसिद्धेः तथा च न
तस्य साधकत्वमिति प्रतिज्ञातकर्तृः न वा धूमाद्वज्रिमाने-
नेत्यवधारणं इत्यत्यादेरपि धूमेन साधनात् न वा पर्वत
एव वज्रिमानेवेत्यादिकम् अवधारयितुं शक्यते महा-
नद्यादेरपि वज्रिसत्त्वादन्यथा दृष्टान्तादिभिः स्यात् एवं
वज्रिभूतपर्वतस्यापि सत्त्वाद्वाच्य इत्यादि तद्देशना

भावा चेयम्” अत्र विवर्तनाविवरितता इति ।

“कारणान्तरादपि तद्वर्तमानपक्षेऽप्रतिषेधः” सू० ।

“अतोत्तरमाह । कारणान्तरात् साधनान्तरादालो-
कादितोऽपि तस्य धर्मस्य साध्यस्योपलब्धत्वेऽपि प्रांते-
नेधो न सम्भवति । अयमाशयः न हि यत्प्रधारणार्थं
वज्रिमान् धूमादित्यादिकं प्रयुज्यमाने अपि तु सन्दि-
ग्धस्य वज्रेः सिद्धिर्यम् अन्यथा तदुक्तमसाधकतासाधन-
मपि न स्यादसाधकतासाधकान्तरस्यापि सत्त्वात्” इति ।
“तदनुपलब्धेरनुपलब्धत्वादभावसिद्धौ तद्विपरीतोपपत्तेर-
नुपलब्धिसमः २१” सू० ।

“अनुपलब्धिसमं लक्षयति । यद्यपि चेयं द्वितीया-
ध्याये दर्शिता दृष्टिता च तथाप्यनुपलब्धिसमा २१ जातिरेव-
मिति तन्नाहोत्तरं क्रमप्राप्तेऽभिधीयते तत्तावत् क्रमः
नैवाविकेलावच्छेदा नित्यत्वमेव साध्यते यदि शब्दो
नित्यः स्यादुच्चारणात् प्राक् कृतोपलब्धते न हि उदा-
हारावन्नुदादिवच्छेदावच्छेदमस्ति तदनुपलब्धेरिति
तत्रैव जातिवादी प्रत्यवस्थिते यदावस्थानुपलब्धे
रावस्थाभावः सिध्यति तदा आवस्थानुपलब्धेरप्यनुपल-
ब्धत्वावच्छेदोपलब्धेरप्यभावः सिध्यति तथाचावस्थानु-
पलब्धिसमासाधक आवस्थानाभावे न स्यादपि त्वावस्थोप-
पत्तिरेव स्यादिति शब्दनित्यत्वे नोक्तं बाधकं युक्तं
नमनुपलब्धेरनुपलब्धत्वावच्छेदनामपेक्षया कथमेवमिति चेत्
इत्यम् अनुपलब्धेरनुपलब्धत्वावच्छेदनामपेक्षया स्वयमेव
स्वसिद्धनुपलब्धिरूपेति वाच्यं तथा च तयैवानुपल-
ब्ध्यानुपलब्धत्वसम्वात्तदभावादिभिः स्वात्मन्यनुपलब्धिरूप-
त्वाभावेऽनुपलब्धत्वमेव न स्यात् अनुपलब्धेरनुपलब्धत्वा-
नामपेक्षयाऽनवस्था स्यादेव इत्यत्रैवैकपक्षे प्रत्यवस्था-
नमनुपलब्धिसमः २१ इत्यर्थः प्रतिज्ञातकर्तृदेशनाभावा
चेयम्” इति ।

“अनुपलब्धत्वादनुपलब्धेरनुपलब्धेः” सू० ।

“अतोत्तरमाह । अनुपलब्धिः स्वात्मन्यनुपलब्धिरिति
कोऽर्थः स्वयमनुपलब्धिरूपेति चेन्न तत्रैव स्वविषयिण्यनु-
पलब्धिरिति चेदं प्रसक्तं अनुपलब्धेरनुपलब्धत्वा-
त्वात् स्वात्मन्यनुपलब्धत्वाभावेऽनुपलब्धत्वमेव कथमस्या
इति चेत् कृतो विरोधः न हि घटः स्वविषयो न भव-
तीति नायं घटः स्वविषयो न भवतीति । नायं घटः
आवस्थाभावः कथमनुपलब्धिविषय इति चेत् न एव-